

Ciņu un neliela dzejoļu grāmata “Leo un Kica”

Jelgavas Mākslas skolas

7.C klases audzēknes

Santas Borisovas

Noslēguma darbs

2019./2020.m.g.

Darba vadītāja: Nellija Skujeniece

Ideja par kaņiem

01

No sākuma man pilnībā nebija ne jausmas, kāda varētu būt mana ideja. Plānoju, ka darbs varētu būt kaut kā saistīts ar ziediem, bet ar laiku šo domu atmetu.

02

Darba vadītāja Nellija Skujeniece man ieteica padomāt par kādu tēmu, kas patiešām patiktu, un piedāvāja man tēmu par dzīvniekiem. Kaķis, kā mans mīļākais dzīvnieks, pirmais iekrita prātā, un nolēmu taisīt darbu par šiem dzīvniekiem.

03

Kad ideja bija dzimusi, es skolotājam pastāstīju, ka vēlos taisīt kaut ko saistītu ar kaņiem. Uzzīmēju pirmās spontānās skices.

MALĀ! NĀK
SUPERZVAIGZNE!

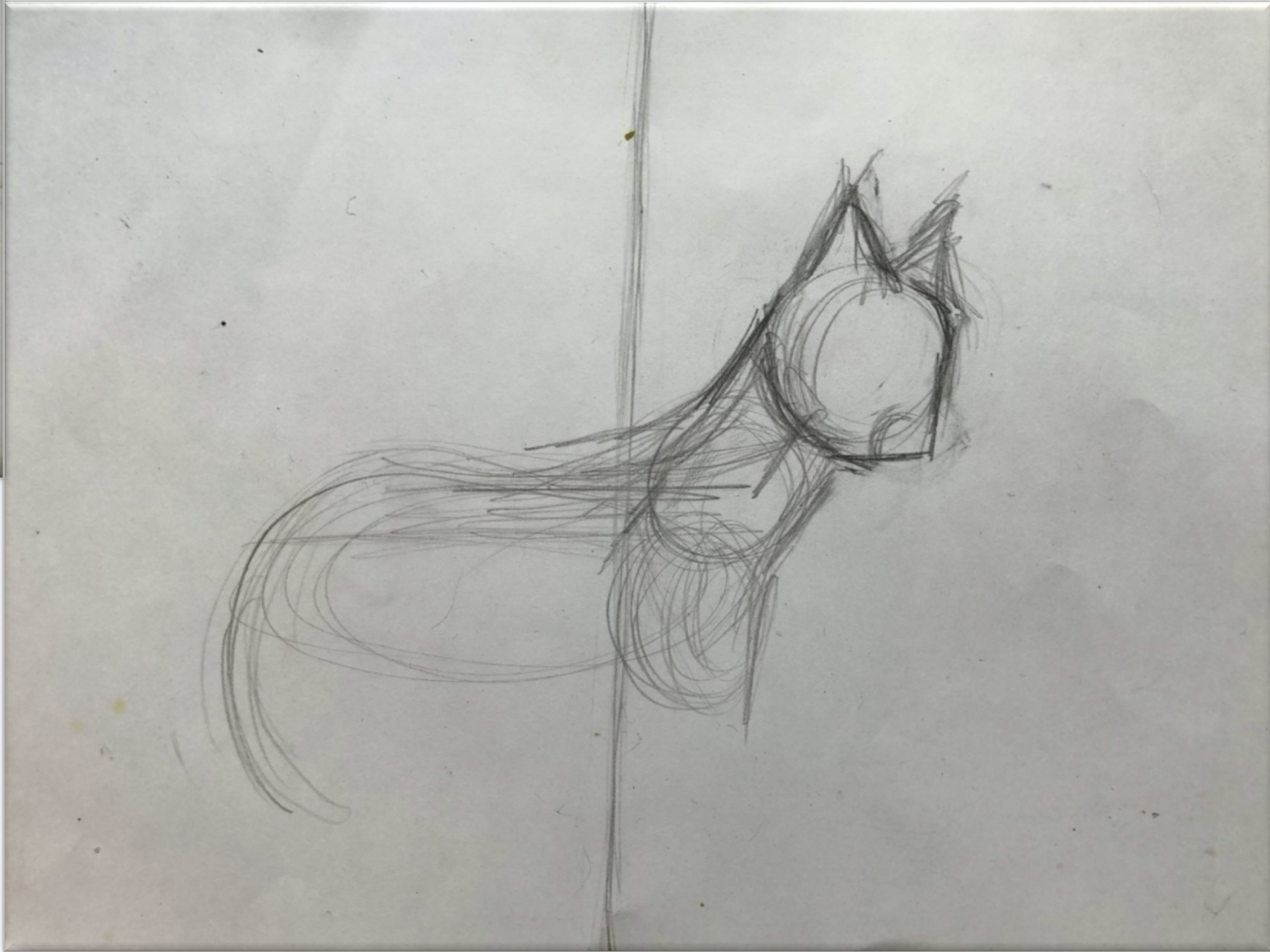
*selta
spēģeli*

AN
ATVERI
SKAPI?!

„MĀKSLA ĻAUŅ
MAN IZTEIKTIES!”

Cilņa ideja un formāts

01

Ar skolotāju izdomājām, ka idejai par kaķiem vajadzētu būt konkrētākai. Tā kā man pašai mājās ir 2 kaķi- Leo un Kica, nolēmu šo noslēguma darbu veltīt viņiem. Radās doma par nelielu dzejoļu grāmatu, kur ilustrācijas būtu cilņi no papīra masas.

02

Izvēlējos cilņa formātu- 19,3 x 13,9 cm (tik specifiski, jo tādos parametros bija mans skiču bloknots un ar skolotāju nolēmām, ka saglabāsim oriģinālo izmēru). Turpmāk skices zīmēju tikai šādā formātā, un šādā formātā izstrādāju arī noslēguma darbu.

Cilņa skices

01

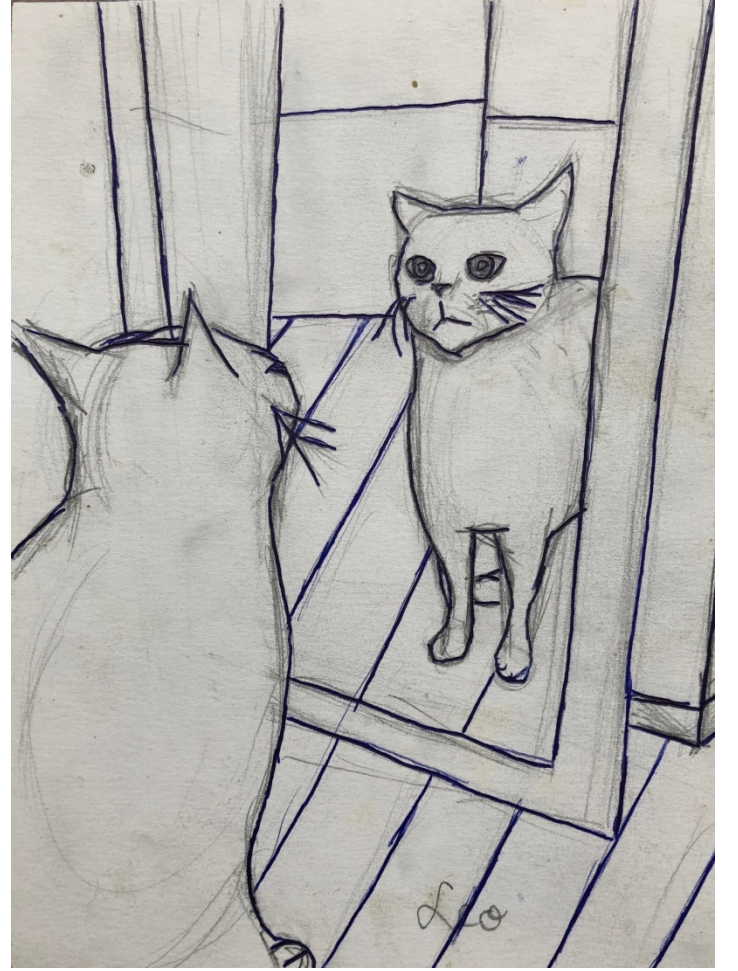
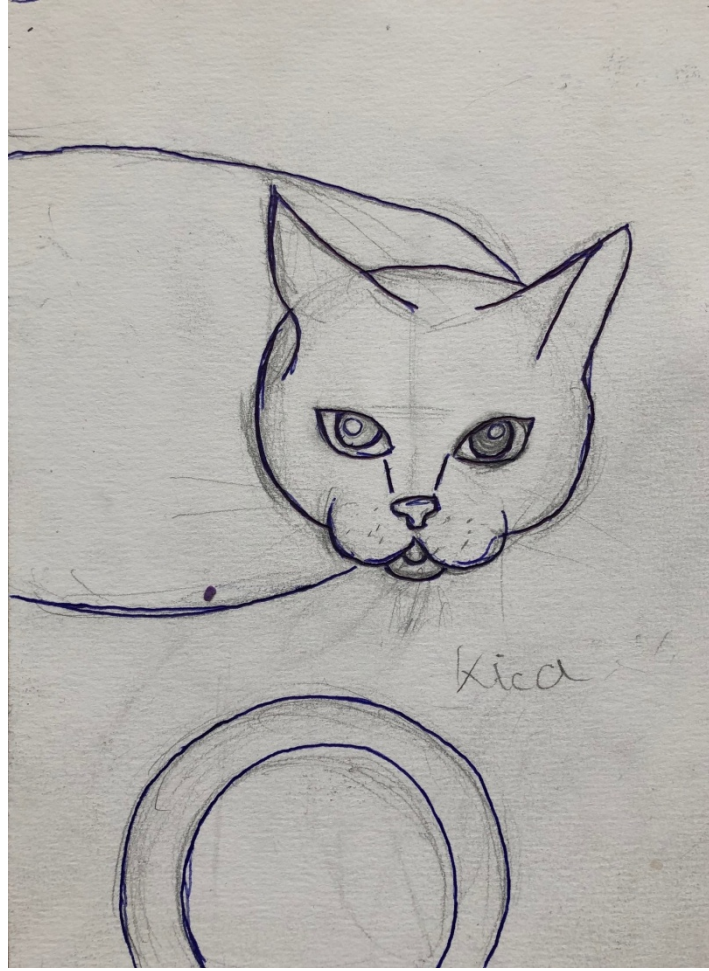
Cilņa skices un pašus cilņus veidoju pakāpeniski- uzzīmēju dažas skices, no tām izveidoju cilņus plastilīnā, pēc tam gatavoju jaunas skices.

02

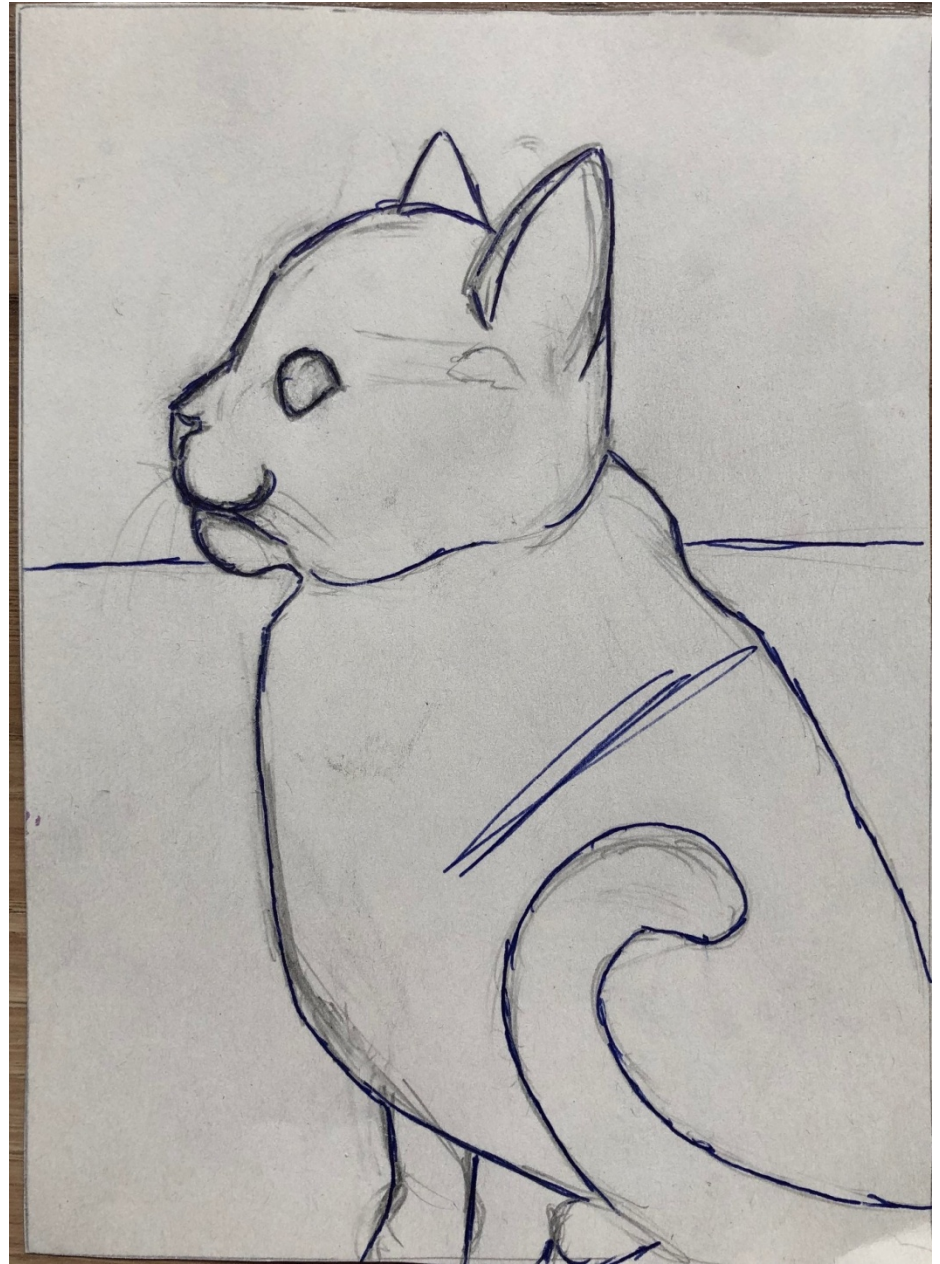
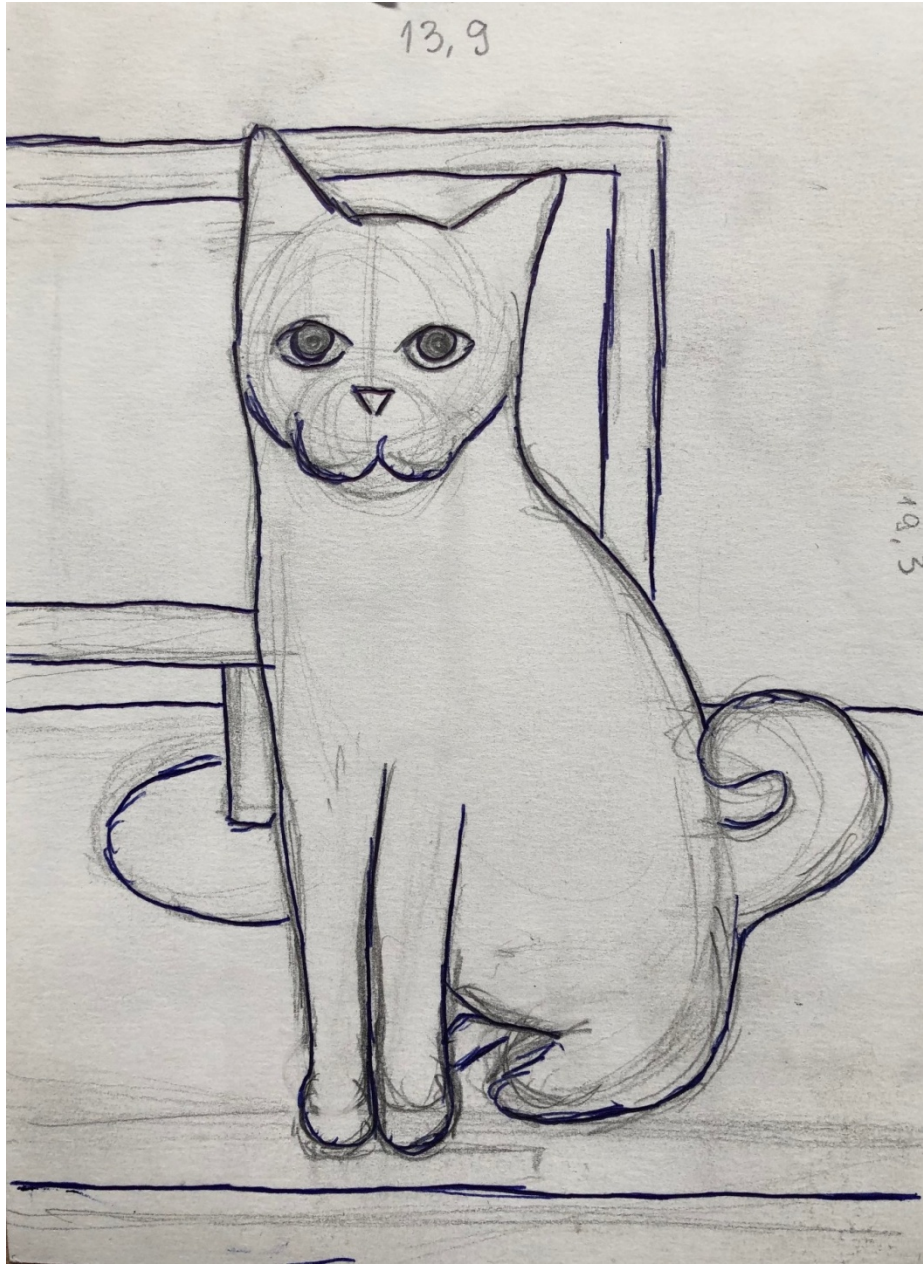
Skices veidoju lakoniskas, bez izteiktām detaļām. Kad dažas bija pabeigtas, ar koppapīru tās pārnesu uz pamatni, kontūras stipri iezīmējot ar pildspalvu.

03

Kopā ‘’īstajā’’ formātā uzzīmēju 8 skices, no kurām realizēju 6.

Cilņu izstrāde

01

Kopā izstrādāju 6 cilņus- 3 mākslas skolā (vienu nepabeidzu ārkārtas stāvokļa izsludināšanas dēļ), bet trīs vēl papildus pieteicos izveidot mājās. Trīs no šiem cilņiem ir par Leo, trīs- par Kicu.

02

Darbi ir veidoti no plastilīna- no mākslas skolas plastilīna un no tā, ko es speciāli nopirku pēc ārkārtas stāvokļa izsludināšanas. Tika nopirktas arī papildus 3 pamatnes, uz kā veidot darbu.

03

Cilņu veidošana ilga no februāra līdz marta beigām. Pēc tam bija plānots atliet ģipša negatīvus, gatavot papīrmasu un veidot cilņu atspiedumus.

Dzejoļi

01

Dzejoļi ir manis pašas sacerēti un ir saistīti ar cilvēkiem, ko es uzveidoju. Tiem apakšā esmu uzrakstījusi skaidrojumus par dzejoļi, lai lasītājs vairāk saprastu, par ko dzejolis stāsta.

02

Kopā esmu uzrakstījusi 6 vienkārša rakstura dzejoļus: 3 no tiem stāsta par Kicu, 3- par Leo.

03

Dzejoļi man vedās neregulāri- kad bija iedvesma, tad arī apsēdos un rakstīju.

Ķīniešu princese

Tālā zemē

Kur saules stari lija

Tur, aiz Ķīnas mūra

Vienpate princese bija.

Melnā hanfu viņa staigāja

Un viena, viena pati vēroja

Kā mazi bērni rotaļājas

Pusdienas saulē aiz ķīniešu mūra.

Zaļās acis māca ziņkārība:

“Varbūt aiz sētas ir arī barība?”

Nolēma aplūkot nedaudz labāk

Bet, ja nu viņu tūlīt sāks zākāt?

Ieraudzīja kaķeni meitene maza

Ar draugiem, kas lēkāja kā kaza.

“Paskat, kāda mīļa!”

Ak, cik liela necienība!

Nodomāja princese

Un ielīda krūmos.

Ar to sākas mūsu Kicas stāsts.

Viņa ir maza, apaļa kaķenīte ir nedaudz iešķībām, bet skaistām, zaļām acīm. Tā kā viņas saimniece bieži nebija mājās un kaķene bija izsalkusi, viņa devās pie mums un sāka gulēt mūsu lapenē. Ar laiku viņa aprada ar mums un sāka iet iekšā mājā. Kopš tā laika viņa ir šī “mūra” pusē un ir pilnvērtīga mūsu ģimenes locekle.

Viņa ir mūsu ēšanas guru, tāpēc novērtē augstas kvalitātes ēdienu.

Bērza zarā

Soli pa solim

Augstāk un augstāk

Es savu kāju speršu.

Pretī augstām, svešām tālēm,

Augstāk, augstāk es iešu!

Es jau jūtu

(Kā man par sodu!)

Stiprs vējš vīlnā plīv.

Tuvojas stiprais negaisa lietus,

Sauli nebūtībā dzen.

Zariņš nu ‘krakš!’

Liesmas acīs jau sprakšķ

Krītu es lejā

Bezdibenī.

Un, kad beidzot nokrītu zemē,

Apsolu sev:

NEKAD VAIRS NEIEŠU BĒRZU ZARU VELVĒ.

Kica pēc dabas ir paslinka, bet viņai dažkārt uznāk mirkli, kad viņa grib aplūkot apkārtni. Kādu dienu Kica uzkāpa piemājas bērzā, un šis notikums kalpoja par iedvesmu dzejolim.

Neliela aristokrātijas kaprīze

Vēl Divdesmit Pirmajā Gad-sim-tā
Aristokrātiju go-di-nāt!
Gara stāvokli pa-ci-lāt
Un ar gardumiem pa-cie-nāt!

Netīk tas un netīk šis-
Tad ir dusmu uz-nā-ciens!
Ja nav gaļa, tad ir viss
Sabojāts ir ē-diens!

Virsraksts un dzejolis izsaka jau visu, kas izteicams.

Grāfs Leo

Pa vidu, hallē
Kur visa rosme mājoja
Galvu pacēlis,
Sēdēja Grāfs un visu laiku vēroja.

Zeltainās acis nejuta mieru-
“Nemierīga rosme katru dienu!”
Vajag uzmanīt.
Un to darīt
Vislabāk varēja Grāfs pats.

Arī Neatlaidības Soļi
Bija Grāfa intereses objekti.
Vai metaforiskie?
Vai īstie?
To jautājumu viņš uztvēra subjekti.

Vai Leo ir zinātkārs vai vienkārši ziņkārīgs- to nav iespējams zinātniski noteikt. Viņam patīk vērot visu apkārt- katra cilvēka darbības viņam var rast interesi- vai tas ir mājasdarbs, jauns plaukts vai uz galda nolikts dokuments, kas “Grāfam nolikts izlasīt”.

Pārdomas pie spoguļa

Man negribas

Lai kāds to zinātu kā jūtos

Bet teikšu tev godīgi.

Man tiešām no nezināmā ir bail.

Es vēlos ieskatīties nākotnē

Un redzēt sevi savādāku:

Godīgāku, drosmīgāku

Ar sirdi un prātu

Attīstītāku.

Veros es spogulī

Savā sarauktajā sejā.

Man dažkārt uz sevi pašu skatīties ir bail.

Bail, ka drīz vairs neieraudzīšu

Sevi.

Sava paša atspulgu

Kas tik ļoti pa gadiem mainījies.

Vienmēr esmu vēlējies būt

Mīļš un daiļš

Bet kāpēc tas

Man ik pa laikam neizdodas?

Leo kā kaķis ir vienmēr bijis kā domīgs- viņam patīk ilgi lūkoties vienā punktā un kaut ko pie sevis prātot. Šis dzejolis ir fantāzijas lidojums, ko viņš varētu domāt, kad ar kādu ir sastrīdējies.

Klusa pēcpusdiena

Klusums mājā.

Beidzot kluss

Leo var likties uz auss.

“Aizveriet man aizskarus!”

Mūsu Leo tad klusi, klusi dus.

“Ššš!”

Tikai nepamodiniet!

Rīkojieties apdomīgi!

Jo

Kad Grāfam ir sestdienas snauda

Nebūtu gan liela bauda

Ja jūs viņu PAMODINĀTU.

Ieklausies un izbaudi šo klusumu, kamēr vari.

Autores secinājumi

Šī bija interesanta pieredze- apvienot dzeju ar mākslu. Man process patika- bija ko padomāt un papulēties. Noslēguma darbs ir kaut kas īpašs, tas ir atkarīgs gandrīz pilnībā no skolēna paša- visas idejas, kas tev ienāk prātā, pašam jāanalizē, jāiekļauj vienā idejā un, protams, jārealizē. Kopumā esmu apmierināta ar savu sniegumu, bet ar to viss vēl nav beidzies- es turpināšu meklēšu ceļus izaugsmei.

Paldies par uzmanību!
